

transform!
europe

eBook

October 2022

Santrauka – LT

Giuseppe Celi – Valentina Petrović – Veronika Sušová-Salminen

10 SHADES of the EU

Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Giuseppe Celi – Valentina Petrović – Veronika Sušová-Salminen

Šimtas Europos Sajungos atspalvių ES periferijų politinės ekonomikos žemėlapis

Autoriai: Giuseppe Celi, Valentina Petrović, Veronika Sušová-Salminen

Jaunesniųjų mokslinių tyrėjų grupė: Mihai-Călin Căciuleanu, Dorota Kolarska, Ioannis Apostolos Sklias

Redaktoriai: Tatiana Moutinho, Dagmar Švendová

Padėkos

Redaktoriai dėkoja visiems žmonėms, prisidėjusiems prie šio darbo. Visų pirma autoriams, kurių tyrinėjimų, analizės ir rašymo rezultatas buvo šis tyrimas. Taip pat dėkoja, kad Mihai-Calin Căciuleanu, Dorota Kolarska ir Ioannis Sklias rinko ir sutvarkė vertingus šio tyrimo duomenis. Be to, yra dėkingi, kad Cornelia Hildebrandt, Danai Koltsida, Czesław Kulesza ir Roland Kulke padėjo rengti šį tyrimą, o Ilona Švihlíková suteikė svarbių konsultacijų. Ypatinga padėka Veronikai Peterseil, Sanjai Jelić ir Michaeliui Hollogschwandtneriui. Galiausiai dėkoja „transform! europe“ komandai už paramą, draugiškumą ir įsitraukimą.

**ROSA
LUXEMBURG
STIFTUNG**

Rėmėjas: Rozos Liuksemburg fondas Vokietijos Federacinės Respublikos Federalinės užsienio reikalų tarnybos lėšomis. Šiuo leidiniu ar jo dalimis kiti asmenys gali naudotis nemokamai, jei pateikia nuorodą į originalų leidinį.

Už leidinio turinį atsako tik „transform!europe“ ir jis nebūtinai atspindi RLS poziciją.

ŽYMA

2022

„transform! europe“ yra alternatyvaus mąstymo ir politinio dialogo tinklas.

Square de Meeûs 25

1000 Brussels, Belgium

„transform! europe“ iš dalies finansuoja Europos Parlamento subsidija.

Šis darbas, kurį atliko „transform!europe“, yra licencijuotas pagal „Creative Commons Attribution-Non Commercial-Share Alike 4.0“ tarptautinę licenciją. Jai nepriklausančius leidimus galima gauti adresu [office \(at\) transform-network.net](mailto:office@transform-network.net).

Struktūra: Sanja Kaltenbrunner-Jelic, [sanja.at e.U.](mailto:sanja.at@e.u)

Cover illustration: [sanja.at e.U.](mailto:sanja.at@e.u)

Viršelio iliustracija: druck.at

ISBN: 978-3-903343-30-6

Pratarmė

Tatiana Moutinho, Dagmar Švendová

XX amžiaus Europos žemyno ekonominė ir politinė istorija buvo nerami. Daugybė karų (Pirmasis ir Antrasis pasauliniai, Šaltasis ir Jugoslavijos karai, nusinešę milijonus gyvybių, nusiaubę ekonomiką ir turėję milžiniškų socialinių ir aplinkosaugos pasekmių tiek pačioje Europoje, tiek už jos ribų) dramatiškai formavo Europą. Pasaulinio karo šmėkla vėl persekioja Europą ir gali dar labiau pagilinti socialines ir aplinkosaugos problemas, trukdyti atsistatyti po pandemijos.

Europos integracija ilgą laiką buvo vertinama kaip vaistas nuo Europos praeities nesėkmių. Po Antrojo pasaulinio karo ėmė formuotis ir ryškėti idėja, kad stiprinant skirtingų Europos šalių prekybinius sandorius ir ekonominį bendradarbiavimą gali atsirasti ilgalaikė ir klestinti taika visose šalyse. Tai buvo 1958 m. Europos Ekonominės Bendrijos projekto, sujungusio šešias didžiausias Europos ekonomikas (Vakarų Vokietiją, vėliau – Vokietiją, Prancūziją, Italiją, Belgiją, Liuksemburgą ir Nyderlandus), sukūrimo idėja. Vėliau dar septynios šalys prisijungė prie ekonominio bendradarbiavimo ir ekonomikų integravimo į bendrąją (vieningą) rinką proceso, vadinamo „plėtra“.

Tad didžiųjų valstybių tarpusavio konkurencija ir kova už hegemoniją žemyne turėjo būti pakeista glaudesniu ekonominiu ir politiniu Europos tautų bendradarbiavimu. Šį jausmą dar labiau sustiprino Šaltojo karo pabaiga 1989 metais. Taika Europoje buvo kuriama Prancūzijos ir Vokietijos bendradarbiavimu ir susitaikymu, ekonominiu atvirumu ir gilesniu tikėjimu naująja politika, kuri kažkaip turėjo įveikti tarptautinių santykių galios aspektą.

Ekonomika visada buvo Europos integracijos ir plėtros centre. Vis stiprėjanti neoliberalistinė kryptis, išryškėjusi septintojo dešimtmečio pabaigoje ir triumfavusi po 1989 m., instituciškai pertvarkė ne tik pačią ES, bet ir valstybes nares, jų santykius su Briuseliu. Galiausiai taip pat pakeitė po Antrojo pasaulinio karo buvusį socialinės rinkos ekonomikos modelį, kai atskirose valstybėse narėse neskubant, bet aiškiai, buvo panaikintas žodis „socialinis“. Čia glūdi skirtingos istorinės demokratijos deficito ir trūkstamos Europos Sąjungos socialinės dimensijos (arba kertinio akmens) šaknys.

2007–2008 m. pasaulinė finansų krizė išbandė konkurencija grįstą ES ekonomikos paradigmą ir ekonominę krizę pavertė politine Europos integracijos krize. Pasaulinė finansų krizė sukėlė abejonių ne tik dėl ES valdymo mechanizmų, bet ir kai kurių svarbių ES institucinių ramsčių kaip bendra valiuta ir konvergencija. Buvo (vėl) įrodyta, kad ekonomikos negali būti be politikos, o ekonominės ir finansinės krizės turi gilių politinių pasekmių (ir priežasčių). Trumpai tariant, ši krizė išryškino ES politinę ekonomiką, ypač nelygybę ir galios asimetriją, „trumpalaikes ir ilgalaikes“ (tarpusavio) priklausomybes, konfliktus ir jų keliamas dilemas.

Europos Sąjungos idėja (arba dar tiksliau – idealas) yra bendra erdvė, kurioje vyksta nuolatinė ir nesibaigianti Europos integracija.

Ji turėtų lemti tam tikrą ekonominę, socialinę ir politinę visų valstybių narių konvergenciją, visapusiškai gerbiant jų suverenitetus ir Europos erdvėje egzistuojančią kultūrinę įvairovę. Oficialus ES šūkis yra „Vieningi įvairovėje“. Iš tiesų Europos įvairovė šimtmečius formavo mūsų žemyno socialinę, ekonominę ir kultūrinę istoriją. Gerai tai ar blogai, kaip Europos Sąjungos piliečiai esame vienodi ir skirtingi. Dalinamės daugybe patirčių, kurios mus objektyviai suskirsto. Nepaisant šios retorikos, ES yra kapitalistinės modernybės, kuri iš esmės marginalizuoja (ir periferizuoja) įvairias socialines grupes, darbo formas ir net kultūras, produktas. Esencializmas ir rasizacija yra neatsiejama, bet dažnai nematoma ES veikimo dalis, taip pat persmelkianti valstybes nares ir jų visuomenes.

Norint visapusiškai suprasti šiuolaikinę Europos Sąjungos būklę, reikia sutelkti dėmesį į periferiją **per periferinių regionų objektyvą**, t. y. vadinamąsias senąją (Pietų Europos šalys) ir naująją (Vidurio ir Rytų Europos šalys) periferijas. Tai reiškia, kad reikia užduoti paprastą, bet gana sudėtingą klausimą, kaip ES iš tikrųjų padeda šioms visuomenėms.

Nes tikras Europos projektas nebus gyvybingas be internacionalistinio solidarumo, sanglaudos ir abipusės pagalbos tarp visų valstybių narių, „*transform! europe*“ pripažįstama poreikį sisteminti ir gilinti žinias apie ES periferijų tikrovę ir, bendradarbiaudama su Rozos Liuksemburg fondu, per

pastaruosius dvejus metus organizavo dabar paskelbtą tyrimą.

Toliau pristatomu tyrimu, kurį atliko trijų tyrėjų (ekonomisto, sociologo / politologo ir istoriko / antropologo) grupė, siekta išspręsti periferiškumo ir pagrindinių periferijos santykių ES problemą ją matant kaip daugiamatę. Tai reiškia, kad šiame darbe dėmesys telkiamas į socialinius ir ekonominius, politinius ir kultūrinius (ir ideologinius) periferinių sąlygų aspektus. Pagrindinius šio darbo uždavinius ir tikslus galima apibendrinti taip:

- pasinaudoti ES pietinių ir rytinių regionų politiniu ir ekonominiu žemėlapiu (t. y. analize) kaip priemone tiesiant tiltus ir kuriant šių ES periferijų bendradarbiavimo strategijas bei politiką šiuose regionuose ir už jų ribų;
- kaip diskusijų priemonę suprasti galios asimetrijos ir priklausomybių formas bei apraiškas politinei diskusijai apie Europos integraciją ir Europos Sąjungos ateitį, įskaitant jos reformą;
- prisidėti prie periferijų reprezentavimo, apmąstant rytų–rytų ir pietų–pietų vizijas, kurios gali ginčyti ir atremti hegemonišką šerdies, kaip vienintelės priklausomybės ir galios, pasakojimą bei veikimo mechanizmą.

Tikimės, kad šis tyrimas suteiks skaitytojui (tiek bendrosios auditorijos, tiek akademiniam ar politikos formuotojui) visapusišką vaizdą apie dabartines ES periferiškumo formas ir apraiškas, taip pat prisidės prie periferijų reprezentavimo ir politinės savirealizacijos (periferiškumą suprantant ne kaip „gėdingą“, o savitą kritikos iš šalies formą).

Galiausiai, o ir svarbiausia, mes siekiame atlikti (bent jau tam tikru mastu) svarbią užduotį – suteikti atitinkamą įrankį regionų dialogo ir bendradarbiavimo strategijų tiltams tiesti, būsimiems politikos formavimo sprendimams ir netgi galimų užuominų dėl ES galios santykių pertvarkymo alternatyvos.

Santrauka

Giuseppe Celi, Valentina Petrović, Veronika Sušová-Salminen

Šis lyginamasis tyrimas nagrinėja dvi Europos Sąjungos periferijas: 1) Pietų Europą (Pietus); 2) Centrinę Rytų ir Pietryčių Europą (Rytus), t. y. 17 ES valstybių narių. Tyrimu siekiama suprasti, kaip periferija ekonomiškai ir politiškai įtvirtinta ES viduje ir pagrindinių šalių atžvilgiu (ypač Vokietijos, kaip paradigminės pagrindinės ES valstybės). Dėmesys telkiamas į naujausius pokyčius 1990–2020 m., periferiškumą, kaip sudėtingą periferiškumo būseną, t. y. priklausomybę šalies sąveikos su branduoliu kontekste. Iš šios perspektyvos kyla tyrimo tikslas – suprasti politinę šiuolaikinės ES ekonomiką, t. y. sudėtingą politikos ir ekonomikos sąveiką. Mes teigiame, kad periferiškumas yra daugiamatis, turintis socialinį ir ekonominį, politinį ir kultūrinį bei ideologinį aspektus.

Pagrindinė tyrimo problema – suprasti priklausomybės struktūrą, kuri yra periferinė šių dviejų ES periferijų padėtis Europos ekonomikoje. Antroji tyrimo problema susijusi su lyginamuoju požiūriu, kuris persmelkia pasirinktas tyrimo sritis. Taigi nors šiame tyrime daroma prielaida, kad periferiškumas yra santykinė priklausomybės nuo branduolio (ypač Vokietijos) problema, daugiausia lyginamos skirtingos periferinės Pietų Europos ir Vidurio Rytų bei Pietryčių Europos šalių grupių savybės. Tyrimas siūlo išanalizuoti ir palyginti kiekvienos periferijos ekonomikos modelius, prekybos tinklus ir pasaulines vertės grandines (PVG), ypač atsižvelgiant į Europos automobilių pramonę. Kalbant apie politinę dimensiją, tyrimas nagrinėja politinius kiekvienos periferijos skilimus nacionaliniu bei ES lygmenimis, ypač atsižvelgiant į kairiųjų pažiūrų politines partijas. Taip pat daug dėmesio skiriama periferijų bendradarbiavimui, kuris grindžiamas suvoktu koalicijos potencialu ES instituciniame kontekste, ir atstovavimui Europos Sąjungos valdymo struktūroje, t. y. jų įrankių (potencialų) ES stiprinimui. Galiausiai, kalbant apie ideologinę ir kultūrinę periferiškumo dimensiją, šis tyrimas koncentruojasi į periferiškumo ir kitoniškumo (skirtingumo) santykį iš lyginamosios perspektyvos.

PAGRINDINĖS IŠVADOS

Daugiausia dėmesio skirdamas struktūriniam ekonominiams ypatumams, tyrimas rodo, kad abi ES periferijos dalijasi kapitalo, investicijų ir technologijų (ir jų perdavimo) priklausomybe, ypač svarbu, kad dėl to varžomas jų ekonominis vystymasis. Ši priklausomybė taip pat riboja savarankiškai priimamus sprendimus, nebūtinai tik ekonomikos srityje.

Tačiau šios priklausomybės vystosi skirtingos struktūros ekonomiose arba ekonominiuose modeliuose, kurie analizuojami istoriniame kontekste. Visų pirma, Pietų Europos ekonomikos, susidūrusios su aštuntojo dešimtmečio krize, stabdė arba per anksti lėtino industrializaciją. Vėliau, kai panaikintas ir liberalizuotas pasaulinių rinkų reguliavimas, jos pasuko paslaugų ir viešojo sektoriaus finansavimo ir hipertrofizacijos keliu. Konkurencija iš Rytų periferijos, kurios Vokietijos pramonei skirtų tarpinių prekių gamybos plėtra iš dalies išstūmė pietų tiekėjus, toliau silpnino ir taip trapią Pietų Europos gamybos bazę. Dėl to, kad viena periferija buvo įtraukta į ES, galėjo mažėti kitos šalies ekonominė plėtra.

Žvelgiant į rytinę ES periferiją, net stipri dinamiškiausių Vidurio Rytų Europos šalių (daugiausia V4) pramonės plėtra yra silpna, susijusi su priklausomybe nuo užsienio kapitalo ir technologijų, ribotomis vidaus rinkomis ir mažais atlyginimais. Kitaip tariant, esminė Rytų sėkmės istorijos dalis yra priklausomybė nuo automobilių sektoriaus (kuris, savo ruožtu, yra glaudžiai integruotas į Vokietijos vertės grandinę, todėl priklausomas nuo tiesioginių Vokietijos užsienio investicijų (TUI) monospecializacijos. O ji yra išskirtinis regiono ekonominės periferijos bruožas ir šiek tiek primena senąsias monospecializacijos ypatybes, žinomas iš kitų pavyzdžių (pvz., Lotynų Amerikos). Kita vertus, mažiau dinamiška Rytų Europos šalių raida tam tikru mastu atspindi pažeidžiamumą, panašų į pietinės periferijos. Tiesą sakant, tiesioginės užsienio investicijos į FIRE sritį (finansus, draudimo paslaugas ir nekilnojamąjį turtą) yra svarbios Baltijos šalių ekonomikai, kuri stipriai finansuojama, arba Bulgarijai ir Kroatijai (abiem atvejais – turizmo pramonei).

Lygindami abu priklausomus ekonominius Pietų bei Vidurio Rytų ir Pietryčių Europos modelius, galime apibendrinti, kad, konvergencijos požiūriu, yra ir kitokių rimtų problemų. Dabartinis Pietų Europos ekonomikos modelis nesuteikia tvarios ekonominės ir socialinės konvergencijos varomųjų jėgų ES kontekste. Narystė Europos pinigų sąjungoje (EPS) gali būti dar vienas Pietų Europos šalių skirtumus paaiškinantis veiksnys. Rytų periferijos ekonomikos suartėja, nors ir netolygiai, sukuria atotrūkį šalių viduje bei poliarizuoja Vidurio Rytų ir Pietryčių Europą. Atrodo, kad nesubalansuoto regiono

plėtra yra šalutinis bendros makroekonominės konvergencijos poveikis. Tai kelia ne tik ekonominių problemų, susijusių su didėjančiu gamybos (ypač technologijų) ir darbo rinkos dualizmu, bet ir politinių reakcijų (pvz., populizmą). Be skirtingų konvergencijos trajektorijų, abi ES periferijos turi bendrą pažeidžiamumo elementą. Apibendrinant galima teigti, kad abiejose ES periferijose priklausomybė nuo užsienio kapitalo (kreditų arba TUI) yra pagrindinis pažeidžiamumo elementas, dėl kurio periferinės ekonomikos patiria išorės sukrėtimų, kuriuos sunku suvaldyti ir kurie kelia pasikartojančias krizes.

Politikoje galima pastebėti kelias problemas, susijusias su periferiškumu. Abiejų periferijų partijų sistemos ir politinėms konfliktinėms linijoms didelės įtakos padarė 2008 m. ekonominė krizė. Nors Rytuose stiprėjo populistinės dešinėsios politinės jėgos, daug dėmesio skiriančios tapatybės problemoms ir „gerovės šovinizmui“ silpnų politinių kairiųjų sąlygomis, matyti, kad Pietų Europoje atsirado naujų kairiųjų politinių galimybių. Italija yra išskirtinė, turinti stiprų dešiniųjų judėjimą ir marginalizuotą, silpną kairę. Pietų Europos šalyse šiek tiek „pavėluotai“ augo populistiniai ar radikalūs dešinieji politiniai pasirinkimai, tačiau jų galia buvo ribota dėl stiprios kairiųjų padėties regione.

Nepaisant to, kad šie regionai yra ES periferijos dalis, skirtingi ekonominiai poreikiai ir politiniai suvaržymai kelia rimtų kliūčių bendram aljansui susiformuoti. Tyrimė buvo pristatytos dvi svarbiausios Europos lygmens problemos (būtent migracijos politika ir ES finansavimas) ir pabrėžiama skirtinga 17 valstybių narių pozicija šiais klausimais. Dabartinė pandemija suteikė dar vieną politinio Rytų ir Pietų bendradarbiavimo galimybę, tačiau dar reikia stebėti, ar ji virsta ilgalaikiais abiejų ES periferijų aljansais. Kalbant apie tai, kaip ekspertai suvokia koalicinį potencialą, paste-

bima, jog reikšmingai sutampa Rytų ir Pietų migracijos ir fiskalinė politika, o tai rodo bendradarbiavimo šiose srityse galimybę. Kita vertus, bendradarbiavimas užsienio politikoje atrodo ribotesnis dėl skirtingų geografinių kontekstų ir geostrateginių regionų sąjungininkų. Galiausiai nors Pietų ir Rytų aljanso potencialas tebėra ribotas, abi periferijos, atrodo, trokšta kurti aljansus su Vokietija ir Prancūzija svarbiais politiniais klausimais. Atstovavimo ES institucijose dimensija (iš dalies) atskleidžia periferinį Rytų ir Pietų statusą. Abi ES periferijos per mažai atstovaujamos ES institucijose, kuriose vis dar dominuoja branduolio

šalys (ypač – Vakarų Europos). Tiriant rytinę periferiją pastebėta, kad labai nepakanka atstovavimo ES institucijose, išskyrus Europos Parlamentą.

Susitelkus į kultūrinę ir ideologinę periferiškumo dimensiją, moksliniai tyrimai, remdamiesi tekstų analize ir plačiais publikuotais tyrimais, parodė, kad Pietų Europa ir Vidurio Rytų bei Pietryčių Europa buvo suprantamos kaip „kiti“, pasitelkiant orientalistinius stereotipus ir elementus tokios ideologinės periferizacijos metu. Atsiradusios pasekmės yra sudėtingos. Pavyzdžiui, išryškėja du vienas kitam prieštaraujantys elementai (atskirtis ir įtraukimas), pagrįsti ne tik hegemoniniais šerdies diskursais, bet ir imitacija, kaip dar vienu priklausomybės bruožu. Abiejų periferijų kitoniškumo konstravimas yra ypač svarbus branduolio dominavimo instrumentas šių periferijų atžvilgiu.

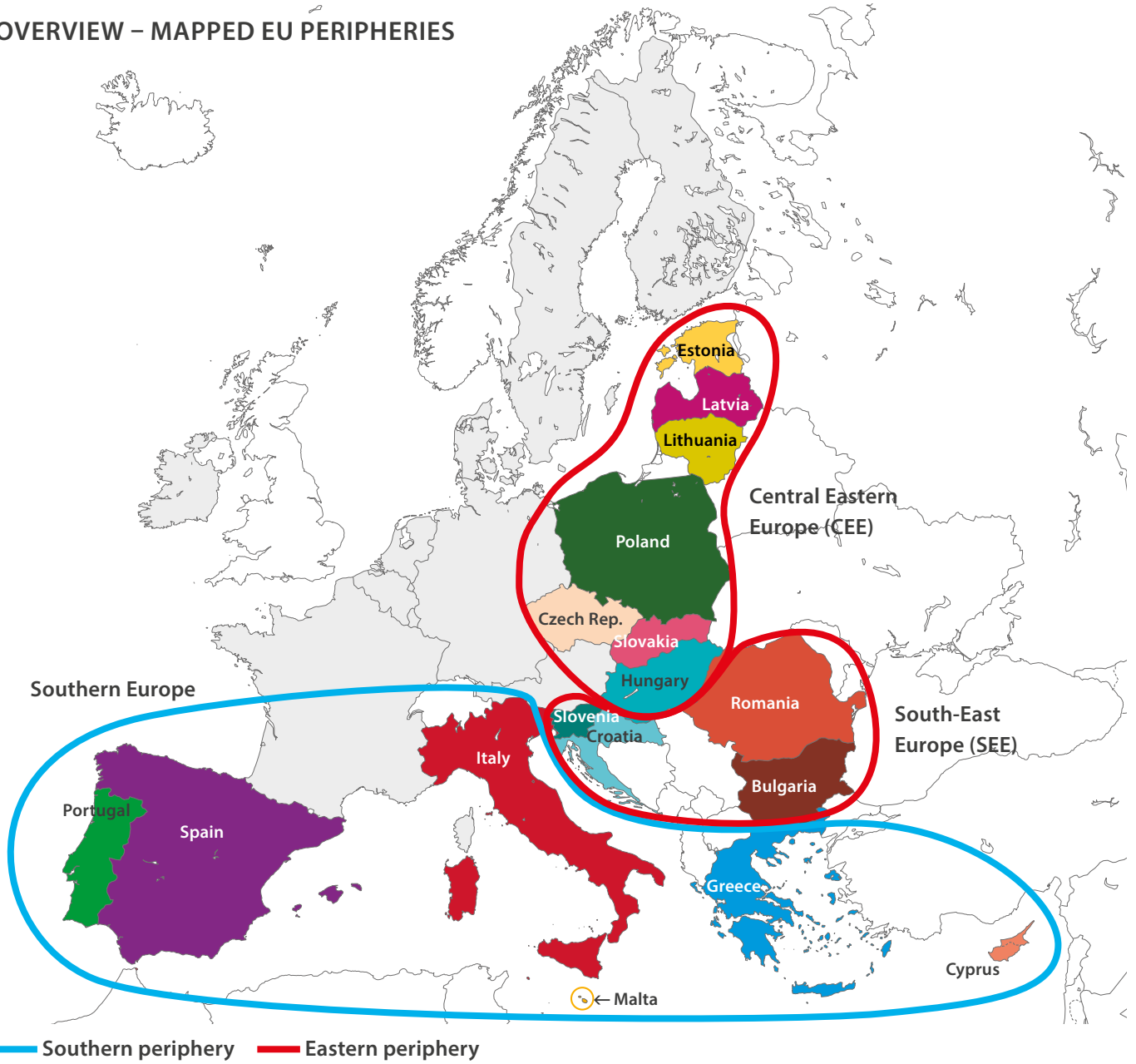
POLITINĖS PASEKMĖS

Būsima ES reforma turėtų atsižvelgti į nelygybę, kuri ES formuoja neigiamai. Periferinės šalys neturėtų likti diskusijų paraštėse, jos turėtų reikšmingai prisidėti prie reformos ir skatinti bendradarbiavimo dialogą. Mes teigiame, kad glaudesnio abiejų periferijų bendradarbiavimo kliūtys yra: i) objektyvios (ekonominiai skirtumai ir konkurencingi ekonominiai modeliai); ii) subjektyvios (sukurtos dėl kultūrinės ir intelektualinės priklausomybės, todėl kyla iš vidinio periferiškumo arba periferinio subjektyvumo); ir iii) kyla dėl depolitizuotos ES. Egzistuoja abiejų periferijų politinio dialogo, bendradarbiavimo ar net koalicijos kūrimo potencialas, kuris gali įveikti šias kliūtis ir apribojimus, todėl reikia dirbti ties tuo.

Politikos formuotojai ir politikai turėtų susitelkti į šiuos principus:

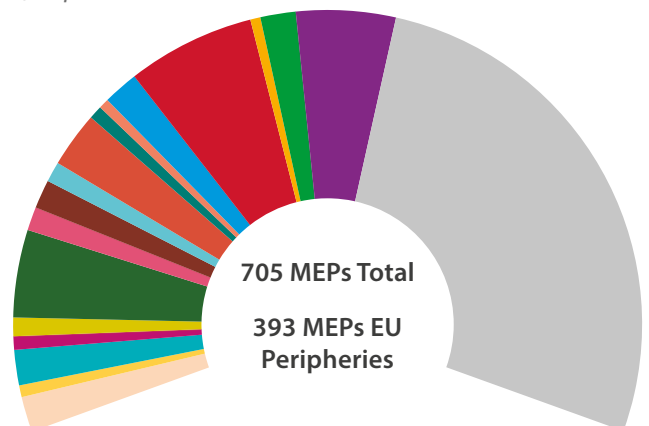
- Atsparesnę, socialiai orientuotą, tvarią ir savarankišką Europos ekonomiką, kuri išlaisvintų atskirų valstybių narių socialinį ir ekonominį potencialą, vidaus ir vietos rinkas, abipusiškumo ir sąžiningų mainų principais pagrįstą prekybą.
- Labiau bendradarbiaujančią ir mažiau konkurencingą ES, kuri atsisakytų neigiamų konkurencijos paradigmos pasekmių kaip lenktynės į apačią (arba konkurencingą valstybę) ir tai daugiausiai skaldančių pasekmių, kenkiančių solidarumui ir bendradarbiavimui tiek ES viduje, tiek valstybėse narėse.
- Atviresnę ES, kuri neprisirištų prie nuvalkiotų stereotipų ir ideologinių santrumpų, vis dar primenančių Šaltojo karo laikų susiskaldžiusios Europos mentalitetą. Tai reiškia, kad reikia rimtai žiūrėti į ES vidinės įvairovės idėją ir nutolti nuo moralinės hierarchijos, sukurtos kolonializmo laikais, taip pat nuo Vakarų orientacijos (centrinio)
- požiūrio į šalis, kurios gali būti kultūriškai skirtingos ir fiziškai (geografiškai) nutolusios.
- Darnesnę regioninę politiką, kuri netoleruotų didžiulių socialinių ir ekonominių valstybių narių atotrūkių, kaip jų ekonominės integracijos ir padėties ES pasekmės.
- Struktūrinę Europos ekonomikos pusiausvyros pertvarą, įgyvendinant tikrą pramonės politiką, kuri yra ne tik „konkurencijos“ ar „struktūrinė“ politika.

OVERVIEW – MAPPED EU PERIPHERIES

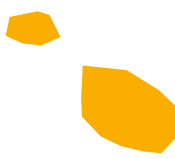

European Parliament – Members of the European Parliament (MEPs) Representation

CEE	SEE	SE
Czech Republic 21	Bulgaria 17	Cyprus 6
Estonia 7	Croatia 12	Greece 21
Hungary 21	Romania 33	Italy 76
Latvia 8	Slovenia 8	Malta 6
Lithuania 11		Portugal 21
Poland 52		Spain 59
Slovakia 14		

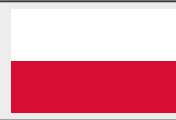

EU27

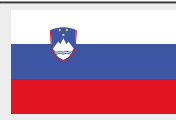

Southern Europe (SE)

European Union	Spain	Italy	Portugal	Malta	Greece	Cyprus
						
						
Area: 4,233,262 km ² Population: 447,007,596* GDP per capita, in PPP: \$40,995**	Area: 505,990 km ² Population: 47,450,795 (2020) GDP per capita, in PPP: \$46,413**	Area: 301,230 km ² Population: 60,317,116** GDP per capita, in PPP: \$50,215**	Area: 92,212 km ² Population: 10,344,802 (2021) GDP per capita, in PPP: \$40,805**	Area: 316 km ² Population: 516,100* GDP per capita, in PPP: \$54,647**	Area: 131,957 km ² Population: 10,678,632** GDP per capita, in PPP: \$35,596**	Area: 9,251 km ² Population: 1,189,265 (2018 est) GDP per capita, in PPP: \$42,832**

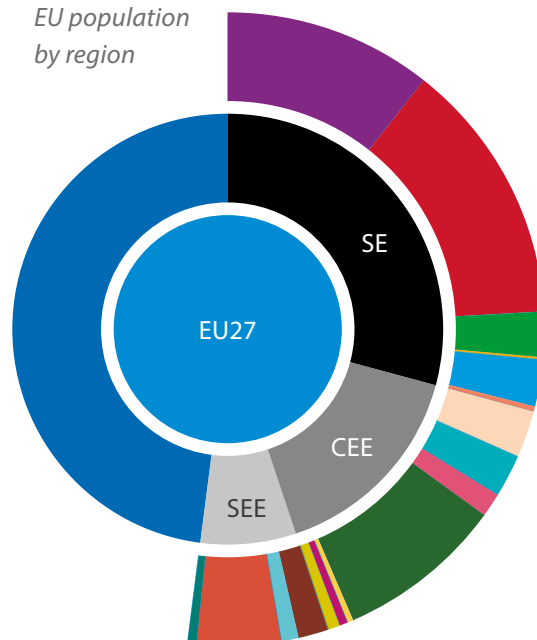
Central Eastern Europe (CEE)

Czech Republic	Hungary	Slovakia	Poland	Estonia	Latvia	Lithuania
						
						
Area: 78,871 km ² Population: 10,701,777 (2021) GDP per capita, in PPP: \$47,527**	Area: 93,030 km ² Population: 9,730,000* GDP per capita, in PPP: \$40,944**	Area: 49,035 km ² Population: 5,449,270 (2021) GDP per capita, in PPP: \$38,620**	Area: 312,696 km ² Population: 38,179,800 (2021) GDP per capita, in PPP: \$41,684**	Area: 45,339 km ² Population: 1,328,439** GDP per capita, in PPP: \$44,778**	Area: 64,589 km ² Population: 1,907,675** GDP per capita, in PPP: \$37,329**	Area: 65,300 km ² Population: 2,795,680* GDP per capita, in PPP: \$46,479**

South-East Europe (SEE)

Bulgaria	Croatia	Romania	Slovenia
			
			
Area: 110,993.6 km ² Population: 6,863,422** GDP per capita, in PPP: \$28,593**	Area: 56,594 km ² Population: 3,888,529 (2021 'cest') GDP per capita, in PPP: \$36,201**	Area: 238,397 km ² Population: 19,186,201* GDP per capita, in PPP: \$36,621**	Area: 20,271 km ² Population: 2,108,708* GDP per capita, in PPP: \$48,533**

EU population by region

*2021 estimate, **2022 estimate

Biografijos

Autoriai

Veronika Sušová-Salminen yra lyginamosios istorijos specialistė, kuri domisi šiuolaikine Vidurio ir Rytų Europos bei Rusijos istorija, metodologiškai orientuota į pasaulinės sistemos analizę su priklausomybės mokykla ir tam tikra pokolonijinės kritikos įtaka. Čekijos Respublikos Prahos Karolio universitete įgijo bendrosios ir lyginamosios istorijos magistro, taip pat antropologijos daktaro laipsnius, šiuo metu dirba akademinė tyrėja Prahos globalių studijų centre bei politikos analitike, daugiausia dėmesio skiria šiuolaikinei Rusijai pasauliniame kontekste. Ji taip pat yra internetinio žurnalo „Argument“ vyriausioji redaktorė, dešimčių akademinų straipsnių, esė ir dviejų knygų autorė.

Valentina Petrović šiuo metu yra Ciuricho universiteto Sociologijos katedros mokslinė darbuotoja. Anksčiau studijavo Amerikos Beiruto ir Ciuricho universitetuose, Bordo politikos mokslų institute. Florencijos Europos universiteto institute (Italija) įgijo daktaro laipsnį. Rašė disertaciją apie klasių, elito, pilietinės visuomenės ir valstybinių struktūrų įtaką demokratizacijai pokomunistinėse šalyse, daugiausiai dėmesio skyrė Jugoslavijos įpėdinėms. Jos moksliniai interesai – demokratizacija, europeizacija, politinė mobilizacija ir lyginamoji politinė ekonomika pokomunistiniame kontekste.

Giuseppe Celi šiuo metu yra Italijos Fodžio universiteto ekonomikos docentas, mokslų daktaro laipsnio koordinatorius, Ekonomikos teorijos programos ir magistro studijų programos „Erasmus Mundus“ Tarptautinės prekybos ir Europos integracijos ekonomikos (EITEL) koordinatorius italų kalba. Jis baigė ekonomikos studijas Italijos Modenos universitete, Neapolio universitete įgijo plėtos ekonomikos mokslų daktaro, o Didžiosios Britanijos Sasekso universitete – ekonomikos mokslų daktaro laipsnius. Jo moksliniai interesai – tarptautinės ekonomikos temos: Europos ekonominė ir pinigų integracija, tarptautinės prekybos ir išorės paslaugų įtaka darbo rinkoms ir augimui, migracija ir tarptautinės prekybos santykiai. Jis yra daugelio publikacijų, septynių knygų, kelių akademinų žurnalų ir kolektyvinių tomų straipsnių autorius.

Jaunesniųjų mokslinių tyrėjų grupė

Mihai-Calin Căciuleanu, rumunų mokslininkas, daugiausia dėmesio skiria darbui, laisvalaikiui ir saviugdai. Buvo aktyvus vietinės grupės, ginančios ir plečiančios darbuotojų teises, narys. Šiuo metu Nacionaliniame Bukarešto politikos mokslų ir viešojo administravimo universitete rašo daktaro disertaciją apie darbo sąlygas ir sampratą šiuolaikiniame kapitalizme.

Dorota Kolarska, lenkų mokslininkė, domisi Rytų Europa ir Rusija. Baigė Oksfordo universitetą ir dabar yra Londono universiteto koledžo magistrantūros studentė. Dorota taip pat yra Lenkijos politinės partijos „Razem“ narė.

Ioannis Apostolos Sklias yra graikų socialinis mokslininkas ir politikos analitikas. Kretos universitete studijavo politikos mokslus, o Esekso universitete – politinį elgesį (įgijo šios srities magistro laipsnį). Dirbo moksliniu bendradarbiu ir politiniu konsultantu Graikijos parlamente, atliko įvairius politinius ir socialinius tyrimus ir ėjo SYRIZA departamento vietos administracijos sekretoriato mokslinio konsultanto pareigas.

Redaktoriai

Tatiana Moutinho yra biochemikė, tyrinėjusi ląstelių dalijimosi ciklus, ląstelių biologijos magistrė ir biomedicinos mokslų daktarė.

Nuo 2018 m. yra „transform! europe“ tarpininkė, atsakinga už bendradarbiavimo strategijas Pietų Europai. 2019 m. organizavo Lisabonos konferenciją *Ar Pietų Europa yra silpnoji Europos integracijos grandis?*, kurioje dalyvavo akademikai, mokslininkai ir politikos veikėjai iš įvairių Pietų Europos šalių. Ji taip pat yra „Cul:tra“ („Cooperativa Culturas de Trabalho e Socialismo“, Portugalija) prezidentė.

Dagmara Švendová yra teisininkė, įgijusi teisės ir verslo vadybos bakalauro bei Čekijos verslo teisės magistro Europos Sąjungoje laipsnius.

Dirbo patarėja politiniais klausimais ir Europos Parlamento nario padėjėja. Nuo 2017 m. yra „transform! europe“ tarpininkė, atsakinga už Vidurio ir Rytų Europos strategiją, ir „transform!“ metraščio redakcinės kolegijos narė. Taip pat yra Čekijos skyriaus *Studijos apie iššūkius buvusiuose pietvakarių Lenkijos, Šiaurės Čekijos ir Rytų Vokietijos anglies gavybos regionuose* ir elektroninės Ilonos Švihlíkovos knygos *Kaip Čekija tapo kolonija?* redaktorė.

Members and observers

Austria

transform!at
www.transform.or.at

Institute of Intercultural Research and Cooperation – IIRC*
www.latautonomy.com

Cyprus

Research Institute PROMITHEAS*
www.inep.org.cy

Czech Republic

Institut of the Czech Left (Institut české levice)*
www.institutcl.cz

Society for European Dialogue – SPED
e-mail: malek_j@cbox.cz

Denmark

transform!danmark
www.transformdanmark.dk

Finland

Left Forum
www.vasemmistfoorumi.fi

Democratic Civic Association – DSL
www.desili.fi

France

Espaces Marx
www.espaces-marx.fr

Foundation Copernic*
www.fondation-copernic.org

Foundation Gabriel Péri*
www.gabrielperi.fr

Institut La Boétie
institutlaboetie.fr

Germany

Journal Sozialismus
www.sozialismus.de

Rosa Luxemburg Foundation – RLF
www.rosalux.de

Institute for Social, Ecological and Economic Studies – isw
www.isw-muenchen.de

Greece

Nicos Poulantzas Institute – NPI
www.poulantzas.gr

Hungary

transform!hungary*
www.balmix.hu

Italy

transform! italia
www.transform-italia.it

Cultural Association Punto Rosso (Associazione Culturale Punto Rosso)
www.puntorosso.it

Fondazione Claudio Sabattini*
www.fondazioneclausabattini.it

Lithuania

DEMOS. Institute of Critical Thought*
e-mail: demos@inbox.lt

Luxembourg

Transform! Luxembourg
www.transform.lu

Moldova

Transform! Moldova*
e-mail: transformoldova@gmail.com

Norway

Manifesto Foundation*
www.manifestanalyse.no

Poland

Foundation Forward / Naprzód
www.fundacja-naprzod.pl

Portugal

Cultures of Labour and Socialism – CUL:TRA
e-mail: info@cultra.pt

Romania

Association for the Development of the Romanian Social Forum*
e-mail: pedroxma@yahoo.com

Serbia

Center for Politics of Emancipation – CPE*
www.cpe.org.rs

Slovenia

Institute for Labour Studies – IDS*
www.delavske-studije.si

Spain

Alternative Foundation (Catalonia)
www.fundacioalternativa.cat

Europe of Citizens Foundation – FEC
www.lafec.org

Foundation for Marxist Studies – FIM
www.fim.org.es

Instituto 25M*
www.instituto25m.info

Iratzar Foundation (Basque Country)*
www.iratzar.eus

Sweden

Center for Marxist Social Studies
www.cmsmarx.org

Turkey

Social Investigations and Cultural Development Foundation – TAKSAV*
www.taksav.org

Sol-Blog*
https://solparti.org

UK

The World Transformed – TWT*
www.theworldtransformed.org

Transform! UK – A Journal of the Radical Left
www.prruk.org

*Observer

European network for alternative thinking and political dialogue

transform! europe is a network of **39 European organisations from 23 countries**, active in the field of political education and critical scientific analysis, and is the recognised political foundation corresponding to the Party of the European Left (EL).

On the transform! europe **website**, you can find reports on current events relevant to Europe, as well as analyses of economic, political and social topics. In order to enable direct exchange between politicians, academics and activists involved in social movements, our calendar provides an overview of relevant international conferences and events. Moreover, transform! europe enables free access to **publications** released or supported by the transform! network which cover a wide range of topics on a high level. They can be downloaded from the website for free.

www.transform-network.net

SHADES of the EU

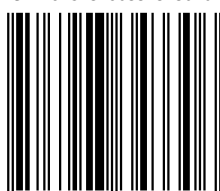
Mapping the Political Economy
of the EU Peripheries

Available as the e-Book in EN with Executive Summary
in EN, GR, IT, ES, PT, CZ, PL, HU, BG, RO, LT, SH.

ISBN 978-3-903343-30-6

9 783903 343306

www.transform-network.net